Lieta Nr.130070415
Lietvedības Nr.1-0050-16/2

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā
2016.gada 3.jūnijā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese K.Maike
ar sekretāri Ž.Brokāni
2016.gada 24.maijā
Rīgā, Abrenes ielā 3, atklātā tiesas sēdē izskatīja /pers. A/ sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2015.gada 29.maija lēmumu Nr.1114, un

k o n s t a t ē j a

2015.gada 27.martā VP RRP KPP Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Meklēšanas nodaļas inspektors sastādīja /pers. A/ administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC179692, par to, ka 2015.gada 4.martā plkst.11.58 Rīgā, vadītāja /pers. A/ vadīja transportlīdzekli /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/ pa Duntes ielas 17 stāvlaukumu un veicot kustību atpakaļgaitā nepārliecinājās par kustības drošību, uzbrauca aizmugurē stāvošam transportlīdzeklim /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, to bojājot, pēc kā atstāja negadījuma vietu, pārkāpjot noteikto kārtību. Pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 51., 51.1., 51.2., 95.punktu. Pārkāpums kvalificēts pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149^{16}.panta piektās daļas un 149^{4}.panta četrpadsmitās daļas. Ar 2015.gada 15.aprīļa lēmumu /pers. A/ piemērots naudas sods EUR 70 apmērā.

2015.gada 29.maijā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieks pieņēma lēmumu Nr.1114, ar kuru nolēma /pers. A/ sūdzību noraidīt un atstāt negrozītu lēmumu Nr.PC179692.

2015.gada 23.jūlijā ar precizējumiem 2015.gada 28.augustā tiesā saņemta /pers. A/ sūdzība, par iepriekš minēto Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka lēmumu Nr.1114. Minētajā sūdzībā norādīts, ka pārsūdz to pilnā apjomā, lūdz lēmumu atcelt, jo uzskata to par nepamatotu. Norāda, ka nav policija pieļāvuma formā izsakās par nodarītajiem bojājumiem, tādējādi pārkāpj nevainīguma prezumpciju. Uzskata, ka nav noticis ceļu satiksmes negadījums, jo saskari starp transportlīdzekļiem nevar uzskatīt par ceļu satiksmes negadījumu likuma izpratnē, jo nav nodarīti bojājumi. Uzskata, ka transportlīdzekļa /TL marka/ bojājumi ir radušies cita ceļu satiksmes negadījuma rezultātā.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $289.^{6}$panta noteikumiem 2015.gada 31.augustā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldei nosūtīta /pers. A/ sūdzības kopija, vienlaikus paziņojot lietas dalībniekiem, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $289.^{6}$panta pirmo daļu, par lietas izskatīšanu tiesas sēdē 2016.gada 24.maijā.

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde nav sniegusi paskaidrojumus, pieteikusi citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikumus vai lūgumus.

Tiesas sēdē sūdzības iesniedzēja un viņas aizstāvis sūdzību uzturēja uz sūdzībā norādītajiem argumentiem un apsvērumiem, lūdza iestādes lēmumu atcelt.

Iestādes pārstāvis tiesas sēdē norādīja, ka sūdzība nav pamatota un ir noraidāma, uzskata, ka iestāde savā lēmumā ir izvērtējusi visus apstākļus un sūdzības iesniedzēja ir pamatoti saukta pie administratīvās atbildības, lūdza iestādes lēmumu atstāt negrozītu.

Motīvu daļa

Tiesa, noklausījusies procesa dalībnieku paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudījusi lietas materiālus, atzīst, ka sūdzība ir noraidāma, bet lēmums atstājams negrozīts.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $289.^{6}$pantu izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā tiesai visa starpā jāizlemj: vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai. Tiesa konkrētā lietā nekonstatē Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $289.^{12}$panta pirmajā daļā norādītos pamatus, lai pēc savas iniciatīvas lemtu par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu un lietas nosūtīšanu jaunai izskatīšanai.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $289.^{13}$panta trešā daļa paredz, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes

lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams. Tiesa atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289^{13}.panta trešās daļas regulējumam atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums attiecībā uz administratīvā pārkāpuma (tā sastāvu) pastāvēšanu un sūdzības iesniedzēja vainu šī administratīvā pārkāpuma izdarīšanā konkrētā lietā ir pareizs un pietiekams. Līdz ar to tiesai nav nepieciešams to pārvērtēt un vēlreiz analizēt.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243^{1}.pantu pierādīšanas līdzekļi administratīvā pārkāpuma lietā ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; personu liecības; eksperta atzinums; kompetentās institūcijas atzinums; dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; elektroniskie pierādījumi; procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; lietiskie pierādījumi.

Tiesa konstatē, ka lietā ir iegūti pierādījumi, ar kuriem pamatots pārsūdzētais lēmums, ka sūdzības iesniedzēja ir izdarījusi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149^{16}.panta piektajā daļā un 149^{4}.panta četrpadsmitajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Tiesa atzīst, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieks pilnīgi un vispusīgi izvērtējis visus lietā esošus pierādījumus, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa prasībām, līdz ar ko tiesa pilnībā pievienojas Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2015.gada 29.maija lēmuma Nr.1114 motivācijai.

Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja sūdzībā norādītajiem apstākļiem, tiesa norāda, ka administratīvā pārkāpuma protokols saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta otro daļu ir pierādīšanas līdzeklis. Tātad tajā norādītie pārkāpuma izdarīšanas apstākļi, ciktāl tie nav tikai amatpersonas secinājumi, vērtējami kopsakarā ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem.

Konkrētajā gadījumā /pers. A/ sastādītajā administratīvā pārkāpuma protokolā ir norādīti pārkāpuma izdarīšanas apstākļi, proti, pieteicēja veiktās konkrētās darbības, kas ir vērtētas kopsakarā ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem.

Lai gan policijas darbinieku sastādītie dokumenti (arī protokoli un ziņojumi) paši par sevi nav uzskatāmi par absolūti ticamiem un neapstrīdamiem, tomēr policijas darbinieku sastādītajiem dokumentiem par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir pieļāvuši nepilnības vai kļūdas dokumentu sastādīšanā, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi (sk. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra sprieduma lietā AA 13-05/5 17.1.apakšpunktu, 2005.gada 9.decembra sprieduma lietā 666-05/5 15.1.apakšpunktu). Policijas darbinieka ziņojums pats par sevi nav uzskatāms par absolūti ticamu un neapstrīdamu. Tomēr, lai apšaubītu policijas darbinieka sniegtās ziņas, kas ir arī apstiprinātas ar rakstveida pierādījumiem, konkrētajā gadījumā ar administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu, lietā ir jāpastāv īpašiem apstākļiem, kas spēj šādas šaubas izraisīt *(sk. Administratīvās apgabaltiesas 2009.gada 19.oktobra sprieduma lietā Nr.113007108 9.punktu)*.

Tiesa atzīst, ka lietā nav pierādījumu tam, ka policijas darbinieki būtu bijuši ieinteresēti nepamatoti sastādīt pieteicējai administratīvā pārkāpuma protokolu, kā arī pieņemt lēmumu par pārkāpumu, kas patiesībā nav noticis.

Turklāt administratīvā pārkāpuma protokols saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta otro daļu ir pierādīšanas līdzeklis. Tātad tajā norādītie pārkāpuma izdarīšanas apstākļi, ciktāl tie nav tikai amatpersonas secinājumi, vērtējami kopsakarā ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem.

Iepazīstoties ar tiesā saņemto sūdzību, tiesa konstatē, ka minētā sūdzība pēc tās satura ir identiska sūdzībai, kas iesniegta Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšniekam 2015.gada 30.aprīlī, pārsūdzot 2015.gada 15.aprīļa lēmumu, tiesai iesniegtajā sūdzībā, sūdzības iesniedzēja nav norādījusi uz jauniem faktiem vai argumentiem, kuri nebūtu zināmi un izvērtēti Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka 2015.gada 29.maija lēmumā, kura motivācijai tiesa pievienojas pilnībā. Tiesa uzskata, ka Iestāde savā lēmumā ir izvērtējusi visus sūdzībā norādītos apsvērumus. Tiesa iepazīstoties ar lietai pievienotajiem pierādījumiem, tajā skaitā, ar pievienoto video ierakstu, konstatē, ka lietas materiālos esošie pierādījumi atbilst lietas faktiskajiem apstākļiem un ir pietiekoši, lai konstatētu, ka /pers. A/ ir pamatoti saukta pie atbildības par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149^{16}.panta piektajā daļā un 149^{4}.panta četrpadsmitajā daļā.

Pastāvot šādiem apstākļiem tiesa nekonstatē likumīgu pamatu atcelt pārsūdzēto 2015.gada 29.maija institūcijas lēmumu par sūdzības iesniedzējas sodīšanu par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149^{16}.panta piektajā daļā un 149^{4}.panta četrpadsmitajā daļā, un tādēļ atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289^{12}.panta otrās daļas regulējumam lēmums ir atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289^{12}., 289^{13}. pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzību noraidīt.

Atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2015.gada 29.maija lēmumu Nr.1114.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā no tā paziņošanas dienas Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā. Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2016.gada 3.jūnijā.

Tiesnese K.Maike